לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

הכנסת אורחים
לודמיר
סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 308 |
פרשת וישלח תשפ"ז

אורו הקדוש

שאלות ותשובות בחיי היום יום במשנת רבינו הקדוש

שאלה

אני לומד מדי יום בחברותא עם ידיד העמל לפרנסתו. סדר הלימוד שלנו מתנהל בעצלתיים, ואנו מספיקים ללמוד מעט מאוד. אני חש שזמן יקר עובר עליי לריק. מאידך גיסא, ברור לי כמה הלימוד הזה מועיל לחברי. עצם העובדה שהוא קובע שעה לתורה מחזקת את תחושת השייכות שלו לתורה ולמצוות במשך היום כולו. הוא רואה את עצמו כיהודי ירא שמים הקובע עתים לתורה, והדבר ניכר בכל סדר יומו.
כיצד עליי לנהוג? האם נכון לי לנהוג על פי הכלל "חייך קודמים" ולחפש חברותא שאוכל להתקדם עמה בלימוד, או שמא עליי להמשיך בסדר הלימוד הזה, המחזק כל כך את חברי ומרומם את כל יומו?

תשובה:

בראשית הדברים ראוי לציין לשבח את עדינות נפשך. אתה חש בקושי שלך בלימוד, ובה בעת רואה מה אותה שעה מעניקה לחברך ונותן לכך משקל בהחלטתך. יש בכך מידה יפה של חסד ואהבת ישראל.

ההכרעה תלויה בפרטים. יש הבדל בין מי שזו שעת הלימוד היחידה שלו ביום לבין מי שיש לו סדר נוסף שבו הוא יכול להתקדם כראוי. גם טיב הקושי בסדר המשותף עשוי להשפיע על ההחלטה. לפעמים שינוי קטן, כגון בחירת סוגיה שמושכת את לב שניכם או התאמת הקצב, יכול להוסיף חיות ללימוד ולהועיל לשניכם.

אם כבר ניסית דרכים אלו והקושי נותר בעינו, ראוי לשקול את ערכה של השעה הזאת משני צדדיה.

מצד אחד, בשעת לימוד מבקש אדם להבין את דברי התורה, לקנות ידיעות בהלכה ולדעת את המעשה אשר יעשה. אם הלימוד מתנהל בכבדות, ואתה חש שלאורך זמן אינך מתקדם בו כפי יכולתך, יש מקום לתת משקל לצמיחתך בתורה, ובפרט אם זו שעת הלימוד היחידה העומדת לרשותך.

אך בטרם תכריע לפי שיקול זה, הבה נתבונן במשל קצר.

תאר לעצמך שאותו חבר ניגש אליך ומבקש את עצתך. "אני מקפיד להתפלל שלוש פעמים ביום בציבור, אבל תפילתי אינה נראית כתפילה. מחשבותיי נודדות, אני שוקע בהרהורים, ולפעמים אף מדלג על קטעים. חשבתי לעצמי, אולי מוטב שאפסיק ללכת לבית הכנסת ואתפלל ביחידות. כך אוכל לקצר בתפילתי, ולפחות לכוון בכמה ברכות בנחת. מה דעתך?"

מסתבר שהיית משיב לו מיד: "בשום אופן אל תעזוב את המניין!"

מדוע? משום שעצם הקביעות של יהודי המתייצב שלוש פעמים ביום בבית הכנסת ומתפלל בציבור מעמידה אותו במדרגה אחרת ממי שאינו נוהג כך, גם אם עדיין יש לו הרבה מה לשפר בכוונת התפילה.

כך גם בסדר הלימוד שלכם. כשאתה שוקל את ערכה של השעה, תן דעתך גם למה שקורה אצל חברך בשעות שאחריה. בזכות הסדר המשותף הוא יוצא לעמל יומו כיהודי הקובע עתים לתורה. הקביעות הזאת מחזקת את הקשר שלו לתורה ומרוממת את שאיפותיו. ואף אם באותה שעה הספקתם ללמוד מעט, אתה מציל את נפשו ומחזיק את כל קומתו הרוחנית.

וכאן ראוי לזכור את דברי קדשו של מרן הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א:

"כשרוצים להעלות אדם מרפש וטיט - אזי צריך לירד בעצמו לתוך הרפש עד מדרגתו של חברו".

גם בעניינך, יש מעלה גדולה בנכונות להתאים את קצב הלימוד שלך כדי לחזק את חברך ולהעמיד את קביעותו בתורה. מתוך הכרה בערכה של השעה לשניכם, תוכל לשקול אם להמשיך בסדר במתכונתו, או אם נכון לשנות את אורכו או את תדירותו, באופן שחברך יוכל לשמור על קביעותו וגם לך יהיה זמן להתקדם בלימודך.

למסירת שאלות, הערות או הארות למדור זה, ניתן לפנות לקו לודמיר: 02-30-111-22 שלוחה 99
או לדואר אלקטרוני: A023011122@gmail.com לתשומת לבכם: בחירת השאלות לפרסום נעשית על פי שיקול דעתם הבלעדי של חברי המערכת. אין המערכת מתחייבת לבחור או להשיב לכל שאלה שנשלחה.

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת וישלח

ויירא יעקב מאוד גו' ויחץ את העם (לב, ח).

"ויירא יעקב מאד" - היינו שהיה ירא מאוד מפני כבודו של הקב"ה.

"ויחץ את העם" - היינו, כפי ששמעתי מאדומו"ר הקדוש מוה"ר שלמה נ"ע, "ויחץ" הוא לשון התקשרות, היינו שקשר עצמו עם כל אשר לו להקב"ה. ואמר "קטונתי מכל החסדים ומכל האמת" - כי יעקב נקרא קטן, רק במה שהוא יותר קטן, הוא יותר גדול.

(בית אהרן יא:)

כי במקלי עברתי את הירדן (לב, יא).

היינו במ'קולי', כמו שנאמר "הקול קול יעקב", היינו תפילה.

(בית אהרן)

ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו (לו, יב).

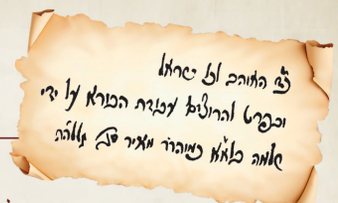
אמרו חז"ל (סנהדרין צט:) שהלכה אצל האבות הק' ולא קיבלוה, הלכה אצל אליפז בן עשו וקיבלה.

י"ל כי "תמנע" הוא מלשון מניעה. האבות הקדושים לא קיבלו שום מניעות שימנעו אותם מעבודת ה', שכן כלום יש דבר שיכול לשמש כמניעה בעבודתו ית'? הרי מחויבים לעובדו "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך", שבכל העניינים הללו צריכים לאהוב אותו ית'. ואם כן, איזה דבר יכול עוד למנוע את האדם מעבודתו?

רק אצל אליפז בן עשו נתקבלה, להימנע על ידי המניעות מעבודת השם יתברך.

(הרה"ק הר"מ מקוברין זיע"א - אמרות משה)

דברים שנחרטו על גווילי אש

הָאוֹהֵב לְכָל יִשְׂרָאֵל וּבְפֶרֶט
לַהֲרוֹצִים עֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא עַל יָדִי

הזדמנות מיוחדת

ועכשיו הספר
במחיר מיוחד ביריד החסידות

רבים מעידים:
מאז שהתחלתי לקבוע לימוד בתורתו של רבינו, כל חיי השתנו.

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

המצבה בלב היער

העגלה קיפצה על דרך העפר המשובשת, מיטלטלת מצד לצד על פני האבנים הפזורות לאורכה. שוב ושוב התהפכו מעיהם של שני החסידים שישבו בעגלה, אך דעתם הייתה נתונה לפגישה הצפויה עם הרה"ק רבי ברוך ממעז'יבוז', ולבם היה מלא ציפייה לעמוד לפניו.

נכנסה העגלה אל תוככי יער עבות. עצים גבוהים וחסונים הקיפוה מכל עבר, ובדממת היער נשמעו נקישות פרסות הסוס וקולותיהם המרוחקים של בעלי החיים.

לפתע הבחינו שני החסידים בשלהבת מרצדת בין העצים. הפנו את הסוס לעבר האור, וכשהתקרבו נגלה לעיניהם מחזה משונה.

מצבת אבן גבוהה ניצבה בלב היער. בראשה דלק נר, ועל פניה נחרתו המילים: "פה נטמן משה בן עמרם שפטפט ביצרו יותר מיוסף הצדיק".

עמדו השניים משתאים לנוכח המצבה והכיתוב שעליה. הביטו סביבם, אך לא מצאו כל רמז לפשר הדבר. בטרם עזבו את המקום סימנו את אחד העצים, כדי שיוכלו לשוב ולמצוא את המצבה, והמשיכו בדרכם למעז'יבוז'.

בבואם העירה סיפרו מיד לרבי ר' ברוך על המחזה שראו. פקח הרבי את עיניו וקרא:

"רוצה אני לראות את המצבה הזאת במו עיניי!"

יצא הצדיק לדרך בלוויית שני החסידים, ואלה הובילוהו אל המצבה. כשהגיעה העגלה למקום, ניגש הרבי אל האבן, בחן מקרוב את המילים החקוקות בה והרהר קמעא. אחר כך אמר:

"נסור נא אל הכפרים הסמוכים ונשאל את התושבים אם ידוע להם דבר על המצבה הזאת".

עבר הצדיק עם שני החסידים מכפר לכפר ושאל את מי שפגש בדרכו, אך איש לא ידע לספר דבר על המצבה. לבסוף אמר להם אחד מעוברי הדרך:

"יש זקן בכפר פלוני. אולי הוא יודע לספר עליה".

מיהרו הרבי והחסידים לביתו של הזקן הנכרי. מצאוהו שוכב במיטתו, חולה וחלוש, ועיניו עצומות למחצה. במאמץ רב הזדקף הזקן, פקח את עיניו, וכשראה את הרבי אורו פניו.

"הלוא אתה נכדו של ישראליק! מדוע באת לכאן?" קרא בקול רפה. ב"ישראליק" התכוון לסבו של הרבי, רבינו ישראל בעל שם טוב.

סיפר לו הרבי ר' ברוך על המצבה שבלב היער. הזקן הנהן בראשו, התיישב על מיטתו במאמץ ולחש:

"דעו לכם, לגיל מופלג זה הגעתי כדי לספר את סיפורה של המצבה".

"לפני שנים רבות חי בכפר הזה בעל אחוזה עשיר, שנהג לתפור את בגדיו אצל חייט יהודי ממעז'יבוז' הסמוכה. כשהיה זקוק לתיקון בבגדיו, היה מבקש מן החייט לשלוח אליו את שולייתו, בחור יהודי ושמו משה. הבחור היה שוהה בביתו יום או יומיים, מתקן את הטעון תיקון ושב העירה.

"לבעל האחוזה ולאשתו הייתה בת יחידה שטרם נישאה. חריצותו של משה ואופיו הטוב מצאו חן בעיניהם, והם החליטו להציע לו לשאת את בתם. זימנו אותו אליהם בתואנה שיש להם כמה בגדים לתקן, וכשבא, עשו הכול כדי להנעים את שהייתו בביתם. כעבור זמן העלו לפניו את הצעתם.

"'יהודי הנני, ואינני יכול לשאת אישה נכרייה', השיב משה בתקיפות.

"בעל האחוזה ואשתו לא הרפו. הם הבטיחו לו שאם ייאות לשאת את בתם, יורישו לו את כל הונם ויעשוהו לאיש עשיר.

"'בשום אופן לא', השיב משה. 'אין על מה לדבר'.

"בעל האחוזה לא היה רגיל שממרים את פיו. הוא כלא את הבחור בחדר ואמר לו לשקול שוב את הצעתו. עבר יום, עברו יומיים, ומשה עמד בסירובו.

"בתו של בעל האחוזה נפגעה עד עמקי נשמתה. היא הסתגרה בחדרה, חדלה לאכול ומצבה הידרדר. בוקר אחד נדהמו הוריה לגלות כי נפחה את נשמתה. את כל כאבם ומרירותם הפנו כלפי משה.

ציון הרה"ק רבי ברוך ממעז'יבוז'

"'בתנו מתה בגללך!' צעקו עליו בזעם. אש אכזרית ניצתה בעיני בעל האחוזה. 'זה יהיה עונשך', אמר לו. 'תצטרף אליה במותה'. הוא הזעיק כמה ממשרתיו, ויחד התנפלו על משה והרגוהו. את גופתו טמנו בחלקת קברה של הבת.

"כשבושש משה לשוב, החל החייט לתהות על היעלמותו. בעל האחוזה היתמם ואמר שהבחור סיים את עבודתו, קיבל את שכרו והלך לדרכו. החייט האמין לדבריו, וכך נותר דבר הירצחו של משה בסוד".

הזקן עצר לרגע, לגם מעט מים והמשיך:

"באותם ימים הייתי רועה צאן ולנתי בשדה הפתוח. לילה אחד בא אליי סבך, ישראליק, העיר אותי משנתי וביקש שאתלווה אליו. הלכנו אל קברה של הבת. בהוראת סבך הוצאתי משם את גופתו של משה ונשאתי אותה ליער. שם חפרתי קבר חדש, ולאחר שקברנו בו את משה הצבנו עליו את המצבה. כשסיימנו, הבטיח לי ישראליק שבזכות העזרה שהושטתי לו אזכה לאריכות ימים".

הכפרי הקשיש השתתק שוב. החולשה וההתרגשות הכבידו עליו, אך הוא אזר כוח והוסיף:

"עוד אמר לי סבך שיום אחד יבוא אליי נכדו. הוא תיאר לי את מראה פניך, וביקש שכאשר תבוא, אספר לך את סיפורה של המצבה. עתה, משסיפרתי לך את הסיפור, מרגיש אני שהגיע זמני לעזוב את העולם..."

כעבור דקות אחדות הלך הגוי הזקן לעולמו.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

לרגל יריד ספרי החסידות –

"שמע שלמה" במחיר מיוחד

בימים אלו, ימי יריד ספרי החסידות השנתי, נפתחת הזדמנות מיוחדת לרכוש את הספר הקדוש **"שמע שלמה השלם והמפואר"** במחיר חסר תקדים של **40 ש"ח בלבד.** הספר משתתף במבצע היריד: **3 ספרים ב־120 ש"ח.**

הכניסו ברכה לביתכם והביאו אל שולחנכם את אוצרו הטוב של רבינו שלמה בן יוטא זי"ע. מהדורה שלמה ומפוארת זו, פרי מלאכת מחשבת ועמל של שנים, כוללת מאות הוספות על המהדורה הראשונה של "שמע שלמה". תולדותיו של הצדיק, דרכיו והנהגותיו ודברות קודשו נאספו בקפידה ונערכו ביד אומן.

הצטרפו לרבים שדבקו באורו הגדול של רבינו, קודש הקודשים, ומצאו בדברי תורתו דרך בעבודת ה' לכל ימי חייהם. וכבר העידו גדולי הדורות הקודמים כי החזקת הספר הקדוש בבית היא כלי מחזיק ברכה, ועל ידה נשפעים טובות וחסדים על יושבי הבית.

יַלְדֵי רַבֵּנוּ שְׁלֹמֹה // חִידַת הַשָּׁבוּעַ

מָה פֵּרוּשׁ דִּבְרֵי חַז"ל שֶׁהָאָבוֹת לֹא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת "תִּמְנַע"?
הַפְּתָרוֹן מוּפִיעַ בְּעָלוֹן זֶה.
בְּכְדֵי לַעֲנוֹת יֵשׁ לְחַיֵּג לְקוֹ לוּדְמִיר 023011122 לְהַקִּישׁ 0 וְלִפְעֹל עַל פִּי הַהוֹרָאוֹת.
נִתָּן לַעֲנוֹת עַד לְיוֹם רִאשׁוֹן פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב.
בֵּין הָעוֹנִים נָכוֹנָה, יַגְרִל זְכוּי לְרְכִישַׁת מַתָּנָה בְּסַךְ 50 ₪
הַזּוֹכֶה לְפָרָשַׁת תּוֹלְדוֹת: דָּוִד לֵוִי, בֵּיתָר עִלִּית.

הָרַבִּי רַבִּי בָּרוּךְ מִמֶּעזִ'יבּוּז'

הָרַבִּי הַקָּדוֹשׁ רַבִּי בָּרוּךְ מִמֶּעזִ'יבּוּז' הָיָה בֶּן שֶׁל רַבִּי יְחִיאֵל וְאֶדֶל, בִּתּוֹ הַיְחִידָה שֶׁל מָרָן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ, מְיַסֵּד הַחֲסִידוּת. בְּמֶשֶׁךְ כְּשָׁלוֹשׁ שָׁנִים גָּדַל בְּצֵל סָבוֹ הַקָּדוֹשׁ. לְאַחַר מִכֵּן הָיָה לְתַלְמִידָם שֶׁל הַמַּגִּיד מִמֶּעזְרִיטְשׁ; בַּעַל הַ'תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף' וְרַבִּי פִּינְחָס מִקּוֹרִיץ' וְרַבִּי וָואלְף קִיצֶעס.

בִּשְׁנַת תקמ"ח הֵחֵל רַבִּי בָּרוּךְ לְהַנְהִיג אֶת עֲדָתוֹ כְּאַדְמוֹ"ר. בִּימֵי הַחֹרֶף הִתְגּוֹרֵר בְּעִירוֹ שֶׁל סָבוֹ – מֶעזִ'יבּוּז', וּבִימֵי הַקַּיִץ בָּעֲיָרָה טוּלְצִ'ין. בְּיוֹם י"ט בְּכִסְלָו שְׁנַת תקע"ב נִפְטַר בְּמֶעזִ'יבּוּז', וְשָׁם נִטְמַן בְּסָמוּךְ לְצִיּוּן סָבוֹ, רַבֵּנוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.

אֶחָד מֵחֲתָנָיו הָיָה רַבִּי דֹּב בָּעֶר מִטּוּלְצִ'ין, בְּנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ שְׁלֹמֹה מִקַּארְלִין, שֶׁנָּשָׂא אֶת הָרַבָּנִית מָרַת אֶדֶל, בִּתּוֹ שֶׁל רַבִּי בָּרוּךְ. לְאַחַר פְּטִירַת רַבִּי בָּרוּךְ הֶחֱלִ רַבִּי דֹּב בָּעֶר לְשַׁמֵּשׁ כְּאַדְמוֹ"ר בָּעֲיָרָה טוּלְצִ'ין. לְאַחַר פְּטִירָתוֹ שֶׁל רַבִּי דֹּב בָּעֶר שִׁמֵּשׁ בָּהּ בְּנוֹ רַבִּי שְׁלֹמֹה, נֶכְדּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ שְׁלֹמֹה מִקַּארְלִין.

"מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק". פֵּרוּשׁ: אֲפִלּוּ מִדְּבַר שֶׁקֶר אֶחָד - תִּרְחַק מֵהֶקֶבֶּ"ה.

מַרְגָּלִית מִתּוֹרָתוֹ
שֶׁל רַבֵּנוּ שְׁלֹמֹה מִקַּרְלִין: